

1788 r.

(Naruszewicz Adam bisk. Smoleński)

Do JW^{go} -- dn. 4 Maja 1788 roku

Do
JASNIE WIELMOZNEGO J. X.
ADAMA
NARUSZEWICZA,

BISKUPA KOADJ. SMOLENSKIEGO
PISARZA W. W. XIĘSTWA LITT.

Orderu Orła Białego i S. Stanisława

KAWALERA.

Dnia 4. Maja 1788. Roku.

W WARSZAWIE

WIELKI POETO Polskiego świata,
Z którym się żaden nigdy nie zbrata;
Pozwól, by wieśniak choć nie uczonem
Pochwały TwoJE zanucił tonem.

Zuchwały wieśniak godzien nagany,
Ze temu śpiewa co możne Pany
Pochwały niosąc pod same szczyty;
Służnie oddaią wszystkie zaszczyty.

Do tego ieszcze honor Ci czyni,
Groźney pułnocney głos Monarchini;
Którey Ci ręce laur sławy dały,
Gdy Twój wiersz dla Niey śpiewał pochwały. (*)

(*) Pod bytność Nayaśnieyszey Imperatorowey Rossyjskiej w Kijowie, zrobione przez tegoż wiersze wyborne ku Jey pochwałę,

---

Choćby już wszystkich zamilkły usta,
Dostyc masz pochwał z ręki AUGUSTA;
Tyś iak Mecenas przy nim jest drugi,
Oycu Oyczyzny niosąc usługi.

Potomność pewnie po nas zapadła,
Laury na włoki będzie Twe kładła;
A o Twey cnocie słyszac Człowieku,
Złorzeczyć będzie zbiegłemu wieku.

Nie z inney miary, tylko że CIEBIE
Nie będzie miała w pośrzodku siebie;
A lituiąc się nad Twoim zgonem,
Chcąc; nie da życia Orfea tonem.

Póki czas wieki podawać będzie,
Póty Twa sława popłynie wszędzie;
Choć im Bóg umknie Twego oblicza,
Nie zgaśnie sława NARUSZEWICZA.

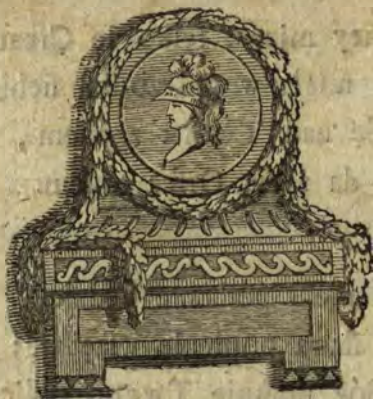

Wieżniak z prostoty nigdy nie kłamie,
Właśnie iak myślał, pisał ADAMIE!
Choć nie są tonow strojne klawisze;
Przyimiy, Potomność lepiej opiszę.

Niechay Ci *Parki* ze swoiey przedzy
Nie ucinaią nic życia prędy;
Póki nie powiesz, że iuż czas; miło
W TOBIE się zschować ciemna mogiło.

~~X~~

XVII. 2. 117